

Allah Sevgisi, Tüm Sevgilerin Zirvesidir

İnsan, sevgiyle güzelleşen, merhametle huzur bulan ve sevdikleri uğruna fedakârlık yapabilen bir varlıktır. Ancak günümüzde pek çok insanın sevgiden ve merhametten uzak bir yaşam sürmesi, insanlığın karşı karşıya olduğu önemli sorunlardan biridir. İnsanlar arasındaki anlaşmazlıklar, ideolojik çatışmalar, hayvanlara yönelik eziyetler ve kadın cinayetleri, sevgi, merhamet ve vicdan gibi değerlerin hayatımızdaki önemini bir kez daha ortaya çıkarmaktadır. Kalplerin katılaşması, merhamet duygusunun zayıflaması ve insanların birbirlerine karşı duyarsızlaşması, toplumsal sorunların giderek derinleşmesine yol açmaktadır.

Oysa insanın kalbinde gerçek sevgiyi yeşerten, ona merhameti, şefkati ve adaleti öğreten en güzel yol, Allah'ın Kur'an-ı Kerim'de bildirdiği ahlakı benimsemek ve yaşamaktır. Çünkü iman, yalnızca birtakım ibadetleri yerine getirmekten ibaret değildir. Gerçek iman, insanın kalbinde Allah'a karşı derin bir sevgi ve samimi bir bağlılık oluşturur. Bu sevgi, düşüncelere, sözlere ve davranışlara yansiyarak insanın çevresiyle kurduğu ilişkileri de güzelleştirir.

Kalbinde Allah sevgisini derinden hisseden insan, çevresine karşı daha anlayışlı, merhametli ve fedakâr olur. Başkalarını incitmekten kaçınır, iyilik yapmaktan mutluluk duyar ve her zaman vicdanının sesini dinler. Böylece Allah sevgisi hem insanın kendi hayatını hem de çevresindeki insanların yaşamını güzelleştiren bir ahlakın temelini oluşturur. Sevgi, merhamet, adalet ve fedakârlık gibi erdemlerin kalıcı hale gelmesi, bu değerlerin Allah sevgisiyle beslenerek hayatın her alanında yaşatılmasıyla mümkündür.

Sevgi, insana zorluklar karşısında dayanma gücü verir. Örneğin bir anne, evladına duyduğu sevgi sayesinde doğumun zorluklarına katlanır. Bir baba, çocuklarının güzel bir geleceğe sahip olması için yorulmayı ve fedakârlık yapmayı göze alır. Bir insan, sevdiği hayvanın bakımı için zaman ayırır; yetiştirdiği bir çiçeğin büyüüp güzelleşmesini görmekten mutluluk duyar. Bütün bunlar, sevginin insana nasıl bir şevk ve dayanma gücü verdiğini gösteren örneklerdir.

İnsanın kendisini yoktan var eden, ona hayat veren ve her gün sayısız nimet sunan Yüce Allah'a karşı alabildiğine derin bir sevgi duyması gerekir. Üzerinde yaşadığımız topraklar, içtiğimiz su,

soluduğumuz hava, bizi aydınlatan Güneş, yeryüzünü bereketlendiren yağmur ve hayatımıza güzellik katan canlılar, Allah'ın bize bahşettiği nimetlerden yalnızca birkaçıdır. Çoğu zaman sahip olduğumuz nimetlerin değerini, onları kaybetme ihtimaliyle karşılaştığımızda daha iyi anlarız. Oysa her nefes alışımızda, yeni bir güne uyandığımızda Allah'ın bize sunduğu nimetleri hatırlamak, sahip olduğumuz her şeyin Allah'ın bir lütfu olduğunu bilmek, O'na duyduğumuz sevgi ve şükürü derinleştirir.

Yüce Allah, insanlara bahşettiği nimetlerin sayısızlığını Kur'an-ı Kerim'de şöyle bildirmektedir:

Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür. (İbrahim Suresi, 34)

Bu ayet üzerinde samimiyetle düşündüğümüzde, Allah'ın bize ne kadar büyük bir ikramda bulunduğunu daha iyi anlarız. Bazen günlük hayatın telaşına kapılıp sahip olduklarımızı sıradan görebiliriz. Oysa görebilmek, duyabilmek, yürüyebilmek ve yeni güne sağlıklı başlayabilmek bile üzerinde düşünülmesi gereken büyük nimetlerdir. Allah'ın bize sunduğu bu güzellikleri fark etmek, Allah'a karşı duyduğumuz minneti ve sevgiyi artırır.

Allah'a duyulan sevgi, yalnızca O'ndan bir şey istemeye veya bir sıkıntımız olduğunda O'na yönelmeye dayanmamalıdır. Elbette insanın Allah'tan yardım dilemesi ve dua edilmesi çok kıymetlidir. Ancak samimi sevgi, isteklerimizin karşılanmasına bağlı değildir. İnsan, bir dileği gerçekleştiğinde de gerçekleşmediğinde de Allah'a sonsuz güvenmeli; nimetlerle karşılaştığında şükretmeli, zorluklar karşısında ise sabırla ve duayla O'na yönelmeyi sürdürmelidir. Çünkü Allah sevgisi, yalnızca güzel günlerde hissedilen bir duygu değil, hayatın her anında kalpte yaşanan samimi bir bağlılıktır.

Peygamberlerin hayatları, bu konuda çok güzel örneklerle doludur. Hz. Yusuf (as), suçsuz yere zindana atıldığında Allah'a olan güvenini ve bağlılığını korumuştur. Hz. Musa (as), Firavun'un baskısı ve tehditleri karşısında Allah'a dayanmış, O'na olan imanından vazgeçmemiştir. Hz. İbrahim (as) ve diğer peygamberler de karşılaştıkları bütün zorluklara rağmen Allah'a olan bağlılıklarını her şeyin üzerinde tutmuşlardır. Onların hayatlarında gördüğümüz en önemli özelliklerden biri, yaşadıkları zorlu olayların Allah'a duydukları sevgiyi zayıflatmaması, aksine sevgilerini, imanlarını ve teslimiyetlerini artırmasıdır.

Allah, bu benzersiz ve güçlü sevginin önemini şöyle bildirmektedir:

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi

severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azapa uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi. (Bakara Suresi, 165)

Bu ayet, Allah sevgisinin müminin kalbindeki özel yerini hatırlatır. İnsan ailesini, eşini, çocuklarını, dostlarını ve hayatındaki güzellikleri elbette sever. Bu sevgiler, yaşamımıza anlam katan ve bizi mutlu eden değerlerdir. Ancak bütün bu güzellikleri bize verenin Allah olduğunu unutmamak gerekir. Allah'a duyulan sevgi, diğer sevgileri ortadan kaldırmaz; aksine onları daha güzel, daha anlamlı ve daha ölçülü yaşamamıza yardımcı olur. İnsan, Allah'ın hoşnutluğunu gözettiğinde sevdiklerine karşı daha anlayışlı davranır, onların haklarına saygı gösterir ve sevgisini fedakârlıkla ortaya koyar.

Allah sevgisinin gücü, insanın hayatında karşılaştığı olaylara yaklaşımında da kendini gösterir. Sıkıntı ve zorluklarla karşılaşan bir insanın, Allah'ın kendisini sevmediği düşüncesine kapılması ne kadar yanlışsa, bolluk ve refah içinde yaşayan bir insanın da sahip olduğu imkanları doğru yolda olduğunun bir göstergesi olarak görmesi o kadar yanlıştır. Çünkü Allah, dünya hayatındaki nimetleri inanan veya inanmayan pek çok insana sunmaktadır. Firavun, Ebu Leheb ve Ebu Cehil gibi Allah'a düşmanlık eden kişiler de dünya hayatının nimetlerinden yararlanmışlardır. Ancak bu nimetlere sahip olmaları, Allah'ın kendilerinden razı olduğu anlamına gelmemektedir. Asıl önemli olan, insanın sahip olduğu imkanları nasıl değerlendirdiği ve Allah'a karşı nasıl bir tutum sergilediğidir.

Allah, Kendisini seven ve samimiyetle bağlı olan müminlerin özelliklerini şöyle bildirmektedir: Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) Kendisinin onları sevdiği, onların da Kendisini sevdiği, mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (Maide Suresi, 54) Bu ayette anlatılan sevgi, yalnızca kalpte hissedilen bir duygudan ibaret değildir; insanın ahlakında ve davranışlarında da kendini göstermelidir. Mümin, insanlara karşı alçak gönüllü olmalı, haksızlık yapmaktan kaçınmalı ve doğru olduğuna inandığı güzel davranışları başkalarının eleştirilerinden çekinerek terk etmemelidir.

Allah sevgisi, insanın bütün hayatına yön veren, değerlerini belirleyen ve davranışlarına anlam kazandıran temel bir bağlılıktır. Bu sevgi, Allah'ın rızasını gözetmeyi ve O'nun bildirdiği ahlaki ölçülere uygun yaşamayı gerektirir.

Allah'ı seven insan, O'nun bildirdiği ahlaki gönülden benimser ve hayatının her alanında bu ahlaka uygun davranmaya çalışır. Yalnızca başkalarının yanında değil, kimsenin görmediği zamanlarda da dürüst olmaya özen gösterir. Birinin kalbini kırdığında bunu önemser, hata yaptığında kendisini düzeltmeye çalışır ve haksızlık karşısında duyarsız kalmamaya gayret eder. Kibir yerine alçak gönüllülüğü, bencillik yerine paylaşmayı, öfke yerine sabrı tercih eder. Çünkü Allah sevgisinin insanın iç dünyasını güzelleştirmesi kadar davranışlarına da yansması gerektiğini bilir.

Allah'a duyulan sevginin en güzel göstergelerinden biri de ibadetlere yaklaşımımızdır. İnsan, sevdiğine yakın olmak ister. Allah'ı seven bir mümin de namazı, duayı, orucu ve diğer ibadetleri yalnızca yerine getirilmesi gereken görevler olarak görmez; bunları Rabbine yönelmenin ve O'na yakınlaşmanın vesileleri olarak değerlendirir. Bu nedenle ibadetlerini elinden geldiğince içtenlikle ve şevkle yerine getirmeye çalışır.

İbadetlerde isteksizliğe, ihmalkârlığa ve tembelliğe kapılmamak da bu samimiyetin bir parçasıdır. Soğuk bir havada abdest almak veya sabah namazında uykusunu açmak kimi insana zor gelebilir. Ancak böyle zamanlarda şeytanın etkisinden Allah'a sığınarak, ibadetleri Allah sevgisinin gücüyle şevkle yerine getirmek gerekir.

Sahip olduğumuz her nimetin Allah'ın bir lütfu olduğunu düşündüğümüzde ibadetlerimiz daha derin bir anlam kazanır. Gözlerimizin görmesi, kalbimizin atması, yağmurun toprağa hayat vermesi, bir tohumun filizlenmesi ve doğanın her mevsim yeniden canlanması, üzerinde tefekkür edebileceğimiz sayısız güzellikten yalnızca birkaçıdır. Hayatın içindeki bu ayrıntılar, aslında ne kadar büyük nimetlerle kuşatıldığımızı hatırlatır. İnsan bu nimetler üzerinde düşündükçe Allah'a duyduğu sevgi, hayranlık ve şükran duygusu da güçlenir.

Allah sevgisi, yalnızca ibadetlerimize değil, günlük yaşamımıza da güzellik katar. Bir insana yardım etmek, ihtiyaç sahiplerini gözetmek, bir hayvana şefkatle yaklaşmak, yaşlı bir insanın gönlünü almak ya da kimsenin görmediği bir iyilikte bulunmak, güzel ahlakın günlük hayatımıza yansıyan örneklerindendir. İnsan, iyiliklerini takdir edilmek veya bir menfaat elde etmek amacıyla değil, Allah'ın sevgisini kazanmak ve doğru olanı yapmak niyetiyle gerçekleştirir. Böylece iyilik, yalnızca belirli zamanlarda sergilenen bir davranış olmaktan çıkarak karakterimizin ayrılmaz bir parçası haline gelir.

Allah sevgisi, insanın kalbini bencillikten, kibirden, kıskançlıktan ve kötü niyetlerden arındırmasına yardımcı olur. İnsan kendi kusurlarını fark etmeye, başkalarının hatalarına karşı daha anlayışlı olmaya ve elinden geldiğince kimseyi incitmemeye çalışır. Elbette hata yapmak insanın doğasında vardır. Önemli olan, hatalarda ısrar etmek yerine bunları fark etmek ve kendini düzeltmek için çaba göstermektir. Samimi bir iman, insanın eksiklerini görmesine, Allah'ın rahmetine sığınmasına, tövbe etmesine ve daha güzel bir insan olabilmek için yeniden gayret göstermesine vesile olur.

Bu nedenle Allah sevgisini yalnızca insanın kendi iç dünyasında yaşadığı manevi bir duygu olarak değerlendirmemek gerekir. Bu sevgi; aile ilişkilerinden dostluklara, komşuluk hukukundan toplumsal yaşama kadar pek çok alanda iyiliği ve huzuru destekler. İnsanlar birbirlerine karşı daha merhametli, adil ve anlayışlı davrandıklarında anlaşmazlıkları çözmeleri de kolaylaşır. Sevginin, vicdanın ve güzel ahlakın güçlendiği bir toplumda şiddetin ve düşmanlığın azalması, güvenin ve dayanışmanın artması mümkün olur.

Bütün bunlar, Allah sevgisinin insan hayatındaki yerini ve önemini açıkça ortaya koymaktadır. Bu sevgi, yalnızca dilimizle ifade ettiğimiz sözlerden ibaret değildir. Kalbimizde taşıdığımız sevginin

davranışlarımıza yansıması, ibadetlerimizde samimiyetle ortaya çıkması ve güzel ahlakımızla hayat bulması gerekir. Allah'ı sevdiğimizi söylüyorsak O'nun yarattığı canlılara karşı merhametli olmaya, insanlara adaletle yaklaşmaya, iyilikte bulunmaya ve yanlışlarımızı düzeltmeye gayret etmeliyiz.

Allah'a duyulan sevgi, bütün sevgilerin üzerinde özel ve benzersiz bir yere sahiptir. Bu sevgi, insanı güzel ahlaka, iyiliğe, merhamete ve Allah'ın rızasını kazanmaya yöneltir. Allah'ı seven insan, hayatının her anında O'nun hoşnutluğunu gözetmeye, iyilikte yarışmaya ve karşılaştığı her durumda güzel ahlakı yaşamaya çalışır. Gerçek huzur ve mutluluk da Allah'a duyulan bu samimi sevginin insanın sözlerine, davranışlarına ve bütün yaşamına yansımasıyla anlam kazanır.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/Allah-sevgisi-tum-sevgilerin-zirvesidir>